

Ela Peroci

Stoletnica rojstva pisateljice Ele Peroci je dober povod za razmislek o njenem literarnem ustvarjanju za otroke v zgodnjem šolskem obdobju. Avtoričino delo spoznajo otroci že v vrtcu, zlasti pa v 1. vzgojno-izobraževalnem obdobju OŠ (v nadaljevanju VIO), saj je Ela Peroci navedena med obveznimi avtorji in avtoricami v učnem načrtu Slovenščina (2018: 19).

Ela Peroci je bila rojena 11. februar 1922 v Rogaški Slatini, umrla je 18. november 2001 v Ljubljani, kjer je tudi pokopana. Leta 1942 je zaključila študij na Državnem učiteljskišči v Ljubljani, leta 1954 pa je diplomirala iz pedagogike na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Bila je učiteljica, urednica pri različnih revijah (Pionir, Ciciban, Mladi svet) in novinarka. Na RTV Slovenija je sodelovala pri mladinskem izobraževalnem programu na radiu in bila od leta 1962 do 1978 (ko se je upokojila) urednica kulturne otroške oddaje Radijska šola.

Občina Rogaška Slatina, avtoričin rojstni kraj, je leto 2022 razglasila za leto Ele Peroci. Bogat program, povezan z avtorico in njenimi literarnimi liki, si lahko podrobneje ogledate na spletni strani občine: <https://www.rogaska-slatina.si/si/objave-in-napovedi/novice/12843-leto-ele-peroci-2022>.

Ela Peroci je bila prejemnica številnih nagrad in priznanj,

prepoznavna je bila tudi v mednarodnem prostoru. Najpomembnejše je visoko priznanje IBBY *highly commended authors*, ki ga je avtorica prejela leta 1970 za celoten opus (diploma za kakovost v okviru podeljevanja Andersenove nagrade). Kar dvakrat je bila prejemnica IBBY častne liste, leta 1958 za knjigo *Majhno kot mezinec* (MK, 1957) in 1966 za knjigo *Za lahko noč* (MK, 1964). Ela Peroci je na začetku pisateljske kariere prejela kar dve Levstikovici nagradi, in sicer leta 1955 za delo *Moj dežnik je lahko balon*, leta 1956 za zbirko *Tisočkratlepa*. Leta 1971 je prejela nagrado Prešernovega sklada za zbirko otroških črtic in pripovedi *Na oni strani srebrne črte* (1970).

Avtorica je pisala raznolika besedila, namenjena otrokom, med njimi jih največ sodi med pravljice (npr. *Muca Copatarica*, *Hišica iz kock*), kratke fantastične zgodbe (npr. *Moj dežnik je lahko balon*) in kratke realistične zgodbe (npr. *Stara hiša številka 3*, *Smetana*).

Posebej naj opozorim na knjigo **Med pravljice**, ki je izšla ob jubileju leta 2022 pri založbi Mladinska knjiga. Knjiga je zbirka 9 slikanic; od tega jih je šest ponatisnjenih (*Moj dežnik je lahko balon*, ilustrirala Marlenka Stupica, *Muca copatarica*, ilustrirala Ančka Gošnik – Godec, *Hišica iz kock*, ilustrirala Lidija Osterc, *Nina v čudežni deželi*,

ilustrirala Jelka Reichman, *Pravljice žive v velikem starem mestu*, Marlenka Stupica, *Amalija in Amalija*, ilustrirala Anka Peroci-Luger), dve sta ilustrirani na novo (*Stara hiša št. 3*, ilustrirala Tanja Komadina, *Očala tete Bajavaje*, ilustriral Peter Škerl), eno delo je prvič izdano v slikaniški obliki (*Smetana*, ilustrirala Maja Kastelic).

Vir: Mladinska knjiga založba, 2022.

Že naslov ima vsaj dvojni pomen: v knjigi so zbrane medene pravljice – najslajše, najboljše, najljubše in kar je še takšnih presežnikov; ali pa naslov vabi mlade in odrasle bralce med platnice knjig, med pravljice.

Vir: Občina Rogaška Slatina (avtorica celostne podobe Simona Kmetič).